

పంత్రిం...!

[వజ్జుల రామనరసింహమ్]

అప్పుడే ఆఫీసునుంచివచ్చి, వాకిట్లోవున్న ఈజీ
చైరులో కూలబడ్డాను... రోజూలాగ అరఘంట
మురిపించకుండానే మా ఆవిడ ఆవేశ స్వయంగా,
తనంతటతానే వెండిగిన్నెతో వేడివేడి కాఫీ తెచ్చి
ఇచ్చింది... 'ఇవాళ ఏదో విశేషంవుంది మా ఆవిడలో
అని నాలో నేననుకొన్నాను... కాని, ఆవిశేషమనేది
'మనకు' మరేమీ ప్రమాదించేది కాదుగదా అని
కౌస్తభ ధయపడవలసివచ్చింది... ఎందుకేం, లే, మా
ఇల్లాలికి దేనికోసమేనా పంతం పట్టటమంటే మహా
సరదా... అలాంటి సరదాలను ఆవిడవచ్చిన ఈ ఆరు
నెల్లలోనూ అనేకము చెల్లించుకొంది కూడాను!

ఇవాళ ఏం పంతం పడుతుందో కొంపతీసి!...
చక్కగా స్ట్రాంగు కాఫీ ఇచ్చి, మంచి మాటలాడి,
ఏం డిమాండు చేస్తుందో అని ధయపడుతున్నాను.
ఇంతలో నా ఆలోచనకు బ్రేకు వేస్తూ, " ఏమం
డోయ్ ! " అని మా ఆవిడ కోకిల కంఠంతో నన్ను
వీలించింది.

" ఏం కమలం ! " అన్నాను నేను సిగరెట్టు
ముట్టిస్తూ. " ఈనెల 28 వ తారీఖుని... దీ... పా
వళిట " అంది ననుగుతూ !...

సరి! మరేం!! సంగతంతా నాకు తెల్పి
పోయింది... ఊరికి మారాణివారికి దీపావళి
కింగాను ఒకానొక సరికొత్త చీరకొనాలని ఆననుగు
యొక్క అంతర్ధామని వెంటనే గ్రహించాను.

నా ఒళ్ళు మండుకొచ్చింది.

" అవును... 28 వ తారీఖుని దీపావళినట...
ఆనాడు వినాయక చవితి కాజాలదు " అన్నాను నేను
వెటకారంగా !...

మా ఆవిడ ఒక్కమారు తన కాటుకకళ్ళతో
నావేపు తీళ్లంగాచూసి " పూవూ! సరే తెండి "
అనేసి, ఛరాలున తోకతోక్కిన త్రాచులా గది
లోకి పరిగెట్టింది... వంటింట్లోంచి బంగారాధుంపలు
మాడిపోతున్న వాసనవస్తున్నాది ... సచ్చాంరా
దేవా, ఇకవూరుకొంటే లాభంలేదనిస్సి గదిలోకి
వెళ్ళాను, కమలాన్ని బతిమాలడం కోసమని...

" ఏం కమలం! ఎందుకాకోపం, చెప్పవ్ ? "

" మరి, ఎప్పుడూ వెకాళ్ళారేనా ఏమిటి ? ? "

" మరి... రాబోయే దీపావళికి ఇప్పట్నుంచి
సరదాగా వుండొద్దూ ! "

" నాకేం సరదాలున్నాయి గనుక... "

" పోనీ, నీసరదా ఏమిటో చెప్పరాదూ ! "

తనసోవె చెప్పడం మొదలెట్టింది.

" పూ... మరే... మనపూరుకు యశోద దీపా
వళికని... కొత్త చీర కొనుక్కుంది... చ...
క్కా... ను... "

అందుచేత, తనుకూడా ఒకచీర కొనాలి...
అదీసంగతి... నాకు నిజంగా మహాకోపంవచ్చింది.

" కమలం! నీకు రెండుపెట్టెల నీల్కుచీరలు
కొన్నానుకదా... మళ్ళీ మరొకటెండుకు చెప్ప... "

" సరే తెండి! మీరిలా అంటారని నాకు
తెలీదూ ! "

" అయితే ఏడువు! ముమ్మాటికి నీకు చీర
కొననుగాక కొనను ... కొనను ... కొనను ... "
అనేసి, గభాలున గదిలోంచి వచ్చేకాను ... కాని,

మళ్ళీ, ఇలా ఎందుకన్నానా అని విచారిం
చాను... కాని, ఎలాగయినా మాకమలం పంతము
నెగ్గకుండా చేయాలని నిశ్చయించాను...

రాత్రి ఎనిమిదయింది ... మాకమలం వంట
సాధారణంగా పదిగంటలలోపున అవదు, సడకగా

నట్టింట్లో కంచాలచప్పుడు వినవచ్చింది... అది భోజనానికి లెమ్మన్న సిగ్నల్ లె యుంటుంది!... మా ఆవిడ గారు ఇంక నాతో మాట్లాడదు కాబోలు!!

... మెల్లిగా నట్టింట్లోకి వెళ్ళాను ... ఆశ్చర్యం!... అప్పటి వడ్డించేసింది... కూచుని, గబగబా భోంచేశాను... గదిలోకి వచ్చేటప్పటికి తేబిలుమీద తాంబూలం, సిగరెట్లు సిద్ధంగావున్నాయి ... తాంబూలము నేవించి, గబగబా పక్కమీదకెళ్ళి, నిద్రపోతున్నట్టు నటించాను. మా ఆవిడ చక్కబాటు పూర్తిచేసుకొని, నుదుటను రెండంగుళాల మందాన సాంటిరసము యెత్తుకొని, నామంచానికి దూరంగా, నేలమీద పడుకుంది....!....' దానియిట్టం వచ్చినంత సాంటిరసం మెత్తుకోమను.... కావలిస్తే రేపు రెండు వీరకొనకూడదు" అని నాలో నేను నిశ్చయించుకొన్నాను!

రెండురోజు లిలాగే మానవ్రతాలతో గడిచాయి... ఇద్దరి పంతాల్లోను, ఎవరిపంతం నెగ్గుతుందో తుదముట్టా చూడాలనుకున్నాను....

ఆవేళ ఆదివారం.... దీపావళి మరి రెండురోజులుంది... ఆ రెండురోజులు ఇలాగే గడిచాయంటే నా పంతమే నెగ్గుతుందనమాట!... లేకపోతే... ఈ ఆడవాళ్ళకి మరి పన్నేదన్నట్టు, పండుగవచ్చేసరికి కొత్త చీరలు, నగలు హాజరుకొవాలట!... ఏం చవక!!

పుదయం 9 గంటల వ్యాప్తి ఉన్నది... నేను పేపరు చదువుకుంటున్నాను.... ఇంతలో మా ఆవిడ మెల్లిగా నా దగ్గరికి వచ్చింది. నేను మాత్రం ఆమె వేపు చూడలేదు.

“ఏ...మం...డి!” అంది మెల్లిగా, నూతు లోంచి మాట్లాడుతున్నట్టు.

“ఊ! ఏమిటి” అన్నాను ముక్తసరిగా...

“మా పుట్టింటికి వెళ్తున్నాను”

“ఎప్పుడు” అన్నాను ‘ఎందుక’ నడానికి బదులు!

“ఇవాళ సాయంత్రం త్రెయినులో...”

“పర్సల్లోని 10 రూపాయిల నోటు తీసుకో... రానూపోనూ ఖర్చులకి” అన్నాను...

ఛంగున బంతిలాగ ఎగిరి పర్సల్లోని నోటు తీసి జాకెట్ లో దాచింది.

“కమలా” అని పిలిచాను....

“వూ! ఏమండీ” అందినవ్వుతూ...

“ఇవాళ... నేను నీతో స్టేషనుకి రాలేనే” అని పెద్దకోతకోతాను.

ఆవిడగా రొక్కనిమిషం ఆలోచన వల్ల నయించి, “ఎదురింటి రమణమ్మ గారు స్టేషనుకి వెళ్తారట.... వాళ్ళబండిలో వెళ్తానయితే” అంది గడుసుగా!

... సాయంకాల మవవొస్తున్నాది ... మా ఆవిడ వంటచేసి, నాకు మూత పెట్టింది... ప్రయాణపు దుస్తులధరించి, చిన్న హేండుబేగ్ పట్టుకొని కమలం నా దగ్గరికి వచ్చింది.

“రమణమ్మ గారింటికి బండొచ్చేసింది ... నేనింక వెళతాను... మీకు అన్నము మూత పెట్టాను... రాత్రికి భోంచెయ్యండి” అంది...

“వూ! జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరా” అన్నాను.

కమలం వెలిసోతూవుంటే నాకెంతో జాలి, విచారం కలిగాయి...

“కమలం! చీరకొంటాను... పుట్టింటికి వెళ్ళక” అని అందామనుకొన్నాను గాని, నాపంతం ఓవేపు నుండి Refuse చెయ్యమంది.

ఒక్కణ్ణి అలాగే కూచున్నాను. ఏమీ పూను పోలేదు... కమలం లేకపోవడమే ఈ చిక్కాకులూ,

బద్ధకాలా, తదితర రోగకారణం అనుకొని వూరు కున్నాను!!... ఏమైనా కమలం పంతం నెగ్గుకుండా చెయ్యాలి!

గంటగడిచింది ... ఏమిచెయ్యడానికి బుద్ధి పుట్టలేదు... సిగరెట్టుమీదసిగరెట్టుకొల్పి వేస్తున్నా!

రాత్రి అవవస్తున్నాది... నారిస్తునాచీలో 8 అయింది ... ఇంకా, ఏదో ఆలోచిస్తూ అలాగే కూచున్నా...

వీధితులు వెవరో కొట్టినట్లయింది. గాలివల్ల అనుకున్నాను... సుళ్ళీ చప్పుడయింది... తలుపుతీయ్యడానికి లేచాను...

తలుపుతీద్దనూ... ఆశ్చర్యం!... కమలం ఎదురుగా నుంచునివుంది ... ఏదో పోయిన విలువైన వస్తువు తిరిగి దొరికినట్టు Feel అయాను.

“ఏం కమలం!... వెళ్ళలేదూ?”

“ఊయినుకి అందలేక పోయాం”

“అరే!” నిజానికి ఆమె తిరిగిరావడం నాకు సంతోషంగా నేవుంది... కమలంకూడా అలకమానిస్సి, సరదాగా నే వున్నట్టుంది... Thank God అనుకున్నాను లోలోపల...

... మర్నాడుపొద్దున్న చక్కగా ఇడ్డీలు, కాఫీ చక్కా బెట్టిందినాకు ... కులాసాగా కబుర్లు చెప్పిందికూడాను... తనకి చీరకొనలేదని మొదట అడిగిన కమలం ఇలాగ మారిపోయిందేమిటా అనుకున్నాను... చీరవూసుకూడా ఎత్తలేదు కమలం!...

దీపావళివచ్చేసింది... ఇశ్రీ బట్టలు వేసుకొని, టేబిలుముందు కుర్చీలో కూచున్నాను ... కమలం వుప్పా, కాఫీ, తెచ్చి టేబిలుమీద వుంచింది.

నాచెయ్యి వుప్పావేటుమీదికి పోయిందికొని, నారెండుకళ్ళు అప్రయత్నంగా కమలం కట్టుకొన్న సరికొత్త పువ్వుల చీరమీదకి పోయాయి.

“అలా చూస్తారేమిటండీ ... పలహారం కానియ్యండి” అంది మాకమలం విరగబడినవ్యతూ.

“అరే! ఆకొత్త చీరక్కడిదీ” అన్నా ఆశ్చర్యంగా. మాకమలం మరింత నవ్వుడం మొదలు పెట్టింది.

“ఆనవ్వేమిటి, చీర ఎక్కడినంటేను?” అని వుడుకుబోతుతనంగా అడిగాను.

“కొనుక్కున్నానండీ!” మీరు డబ్బు చిత్తగిస్తేనూ!!

“తొందరపడకండి ... ఊయిను ఖర్చులకని మీరు పదిరూపాయి లివ్వగలరుకొని, ఒకచీర కొనలేదూ? ... అందుకే... ఆ 10 రూపాయలూ పెట్టి చీర కొనుక్కున్నాను చక్కగా... లేకపోతే మాపుట్టింటి కప్పుడే పరుగెడతాననుకొన్నారా ... అగలు ఎవరి పంతం గెల్చిందో చెప్పండిప్పడు!” అని విరగబడి పకపకానవ్వుడం ప్రారంభించింది ... “ఓ ... ఓసి వగలాడి!!” అన్నాను నేను తెల్ల మొహంవేసి!

మాకమలం యింకా విరగబడి నవ్వుతూ నేవుంది!

ఈ శ్వ ర్పు
రత్న పురుష లేహ్యం

శుక్ల నష్టము, మలబద్ధము, నరముల బలహీనత, నీరసము తగ్గించి బలము, కండపుష్టి, రక్తము, వీర్యవృద్ధి నిచ్చును.

గ నొ క్వె ల్

అన్ని సెగలను అద్భుతముగ తగ్గించును. ఇత రౌషధములకు లోబడనికేసులలో సహితము యిది కుదుర్చును. మాత్ర నాశమందలి మంట, రసివంటి చెడ్డనీరు స్రవించుట అద్భుతముగ తగ్గించును.

కు ము ద

శ్రీల తెల్ల, ఎర్రకుసుమలు, ఆకాలబహిష్ట, ఋతుశూల, వెన్నునొప్పి, గుండెనొప్పి తగ్గించును. ఋతురిక్తమును జారీచేయును. గర్భ పాతమును కాకుండచేయును. అన్ని గొప్ప మందుల సాఫలయందును దొరకును.

ఈ శ్వ ర ఫార్ము సీ
మద్రాసు.